

ΕΤΟΣ 60όν

29 Ἀπριλίου 2012

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 18 (3074)

Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ

Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας

Τῆ σημερινῆ Κυριακῆ ἡ Ἐκκλησία τιμᾷ τὰ πρόσωπα ἐκεῖνα πού κατά τόν καιρό τοῦ πάθους καί σταυρικοῦ θανάτου τοῦ Κυρίου ἐπέδειξαν θαυμαστό θάρρος καί ἀφοσίωση πρὸς αὐτόν. Αὐτοὶ εἶναι ὁ Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, ὁ Νικόδημος ὁ φαρισαῖος καί οἱ μυροφόρες γυναῖκες. Τόν ἐνταφιασμό τοῦ Κυρίου τόν ἔκανε ὁ Ἰωσήφ μέ τῆ βοήθεια τοῦ Νικοδήμου. Ὁ Ἰωσήφ ἦταν πλούσιος καί ἔντιμο μέλος τοῦ συνεδρίου τῶν Ἰουδαίων. Ζητάει τό σῶμα τοῦ Ἰησοῦ τήν ἴδια ἡμέρα πού ὁ Κύριος πέθανε, τήν Παρασκευή, διότι ἀπαγορευόταν ἀπό τό μωσαϊκό νόμο ἡ ταφή τήν ἡμέρα τοῦ Σαββάτου. Ἐνῶ μέχρι τῆ σταύρωση παρέμενε κρυφός μαθητής λόγῳ τοῦ φόβου του πρὸς τοὺς Ἰουδαίους, ὅταν ὁ Κύριος πέθανε πάνω στό σταυρό, ἔλαβε ἀπὸ τόν Θεό τό θάρρος καί τῆ δύναμη νά φανερώσει τήν ιδιότητά του ὡς μαθητῆ τοῦ Κυρίου ἐνώπιον τῶν ἀρχῶν καί ἐξουσιῶν τῶν Ῥωμαίων καί τῶν Ἰουδαίων. Ζήτησε τό σῶμα τοῦ Ἰησοῦ ἀπὸ τόν Πιλάτο, γιά νά τό ἐνταφιάσει. Ἀφοῦ ὁ Πιλάτος ἔλαβε τῆ διαβεβαίωση ἀπὸ τόν ἐκατόνταρχο ὅτι ὁ Ἰησοῦς πράγματι πέθανε, παρέδωσε τό σῶμα του στόν Ἰωσήφ. Αὐτός, ἀφοῦ ἀγόρασε ἓνα σεντόνι, τύλιξε μέ αὐτό τό θεῖο σῶμα καί τό ἐναπέθεσε σέ ἓνα μνημεῖο πού ἦταν σκαλισμένο μέσα σέ βράχο.

Μιά ἀλήθεια πού μπορούμε νά διαπιστώσουμε ἀπὸ τήν περίπτωση τοῦ Ἰωσήφ εἶναι ὅτι οἱ μαθητές τοῦ Κυρίου πολλῆς φορές εἶναι πολλῶν περισσότεροι ἀπὸ ὅ,τι νομίζουμε. Μπορεῖ νά φαίνεται ὅτι ἐλάχιστοι ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ ἔχουν μείνει, ὅμως ἡ πραγματικότητα εἶναι διαφορετική, διότι ὁ Κύριος εἶναι ταπεινός καί οἱ μαθητές του εἶναι ταπεινοί καί δέν κάνουν θόρυβο γύρω ἀπὸ τό πρόσωπό τους. Καί στήν κατάλληλη στιγμή βρίσκουν τό σθένος νά ἐκφράσουν τήν πίστη τους καί νά διακονήσουν τόν Θεό στό σωτήριο σχέδιό του. Γι' αὐτό δέν πρέπει ποτέ νά ἀπεληπιζόμαστε γιά τήν αὔξηση τοῦ κακοῦ. Ἐκεῖ πού νομί-

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Μάρκ. ιε´ 43-ις´ 8)

«**Ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε**»

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθὼν Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, εὐσχήμων βουλευτής, ὃς καὶ αὐτὸς ἦν προσδεχόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, τολμήσας εἰσῆλθε πρὸς Πιλάτον, καὶ ἠτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Ὁ δὲ Πιλάτος ἐθαύμασεν, εἰ ἤδη τέθνηκε· καὶ προσκαλεσάμενος τὸν κεντυρίωνα, ἐπηρώτησεν αὐτὸν εἰ πάλοι ἀπέθανε. Καὶ γνοὺς ἀπὸ τοῦ κεντυρίωνος, ἐδωρήσατο τὸ σῶμα τῷ Ἰωσήφ. Καὶ ἀγοράσας σινδόνα, καὶ καθελὼν αὐτόν, ἐνείλησε τῇ σινδόνι, καὶ κατέθηκεν αὐτὸν ἐν μνημείῳ ὃ ἦν λελατομημένον ἐκ πέτρας, καὶ προσεκύλισε λίθον ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ μνημείου. Ἡ δὲ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία Ἰωσὴ ἐθεώρουν πού τίθεται. Καὶ διαγενομένου τοῦ Σαββάτου, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου, καὶ Σαλώμη, ἠγόρασαν ἀρώματα, ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν αὐτόν. Καὶ λίαν πρωΐ τῆς μᾶς Σαββάτων, ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου· καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; Καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν, ὅτι ἀποκελύσται ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα. Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον, εἶδον νεανίσκον καθημένον ἐν τοῖς δεξιούσι, περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν· καὶ ἐξεθαμβήθησαν. Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· Μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρητῖν τὸν ἐσταυρωμένον· ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε, ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν. Ἄλλ' ὑπάγετε, εἶπατε τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ Πέτρῳ, ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν. Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχύ, ἔφηνον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις, καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφοβοῦντο γάρ.

Ζοῦμε ὅτι τό κακό ἔχει θριαμβεύσει, ὁ Θεός ἀναδεικνύει μέ θαυμαστό τρόπο εἴτε πρόσωπα πού ἀξίζουν ὅσο χιλιάδες ἄνθρωποι εἴτε καὶ ὀλόκληρη γενιά ἀνθρώπων πού φοβοῦνται τό ὄνομά του. Ἐπίσης, δέν πρέπει νά βιαζόμαστε νά κρίνουμε κανέναν, διότι αὐτός πού τόν ἔχουμε ἀπορρίψει ὡς ἁμαρτωλιό καί δειλό, μπορεῖ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ νά εἶναι μέγας καί σπουδαῖος.

Οἱ μυροφόρες γυναῖκες

Οἱ μυροφόρες γυναῖκες ἀξιώθηκαν νά μάθουν πρῶτες τό χαρμόσυνο μήνυμα τῆς ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου, καί μάλιστα διὰ μέσου ἀγγελικῆς ὀπτασίας. Ἔγιναν ἀπόστολοι καὶ εὐαγγελιστές πρὸς τοὺς ἀποστόλους. Ἔλαβαν τὴ μεγάλη αὐτὴ τιμὴ, ἐπειδὴ δέν δείλιασαν καί δέν κρύφτηκαν, ὅπως οἱ μαθητὲς τοῦ Κυρίου, ἀλλὰ ἀντίθετα, καί στή σταύρωσή του ἦταν παροῦσες καί μέ πολύ θάρρος πορεύθηκαν στὸν τάφο, γιὰ νά ἀπονεύμουν τὴν καθιερωμένη τιμὴ πρὸς τό νεκρὸ σῶμα του. Δέν ἄφησαν τὴ λογικὴ νά τίς κυριεύσει μέ τό φόβο τοῦ πλήθους καί τῆς δυνάμεως τῶν ἐχθρῶν τοῦ Χριστοῦ. Ἀκοιούθησαν τὴν καρδιά τους πού ἦταν κυριευμένη ἀπὸ τὴ θεϊκὴ ἀγάπη καί χάρη, τὴν ὁποία εἶχαν βιώσει κοντά στὸν Κύριο.

Ἡ πράξη τους αὐτὴ δέν ἀποτελεῖ μιά ἀπλή συναισθηματικὴ παρόρμηση. Πί-

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκείνον τόν καιρόν, ἦλθε ὁ Ἰωσήφ, ὁ ἀπό Ἀριμαθαίας, ὁ ὁποῖος ἦτο σημαίνων βουλευτὴς πού ἐπερίμενε καὶ αὐτὸς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸς ἐτόλμησε καὶ ἦλθε εἰς τὸν Πιλάτον καὶ ἐζήτησε τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Ὁ Πιλάτος ἐξεπλάγη ὅταν ἄκουσε ὅτι εἶχε ἤδη πεθάνει. Καὶ ἐκάλεσε τὸν ἐκατόνταρχον καὶ τὸν ἐρώτησε ἐάν εἶχε πεθάνει πρὸ πολλοῦ. Καὶ ὅταν ἐπληροφορήθηκε ἀπὸ τὸν ἐκατόνταρχον, ἐδώρησε τὸ σῶμα εἰς τὸν Ἰωσήφ. Αὐτὸς δὲ ἀγόρασε σινδόνι καὶ τὸν κατέβασε, τὸν ἐτύλιξε μὲ τὸ σινδόνι καὶ τὸν ἔθεσε εἰς μνήμα, πού ἦτο λαξευμένον εἰς βράχον καὶ ἐκύλισε ἓνα λίθο εἰς τὴν πόρτα τοῦ μνήματος. Ἡ δὲ Μαρία ἡ Μαγδαλνὴ καὶ ἡ Μαρία τοῦ Ἰωσήφ παρατηροῦσαν πού τὸν βάζουν. Ὅταν ἐπέρασε τὸ Σάββατον, ἡ Μαρία ἡ Μαγδαλνὴ καὶ ἡ Μαρία τοῦ Ἰακώβου καὶ ἡ Σαλώμη ἀγόρασαν ἀρώματα διὰ νὰ ἔλθουν νὰ τὸν ἀλείψουν. Καὶ πολὺ πρῶτῃ, τὴν πρῶτην ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος, ἔρχονται εἰς τὸ μνήμα, ἀφοῦ εἶχε ἀνατεῖλει ὁ ἥλιος, καὶ ἔλεγαν μεταξύ τους, «Ποιὸς θὰ μᾶς κυλίσῃ τὸν λίθον ἀπὸ τὴν πόρτα τοῦ μνημείου;». Καὶ ὅταν ἐσκόπωναν τὰ μάτια τους, βλέπουν ὅτι ὁ λίθος εἶχε κυλισθῆ. Ἦτο δὲ πάρα πολὺ μεγάλος. Καὶ ὅταν ἐμπῆκαν εἰς τὸ μνήμα, εἶδαν ἓνα νέον μὲ λευκὴν στολὴν νὰ κάθεται εἰς τὰ δεξιὰ καὶ κατελήφθησαν ἀπὸ φόβον. Αὐτὸς λέγει εἰς αὐτάς, «Μὴ τρομάζετε. Τὸν Ἰησοῦν ζητᾶτε τὸν Ναζαρηνόν τὸν σταυρωμένον; Ἄναστήθηκε, δὲν εἶναι ἐδῶ. Νὰ ὁ τόπος, ὅπου τὸν ἔβαλαν. Ἀλλὰ πηγαίνατε καὶ πέστε εἰς τοὺς μαθητὰς του καὶ εἰς τὸν Πέτρον, “Πηγαίνει πρὶν ἀπὸ σᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἐκεῖ θὰ τὸν ἴδῃτε, καθὼς σᾶς εἶπε”. Καὶ ἐβγῆκαν καὶ ἔφυγαν ἀπὸ τὸ μνημεῖον διότι τὰς κατεῖχε τρόμος καὶ ἐκπληξις. Καὶ σὲ κανένα δὲν εἶπαν τίποτα, διότι ἐφοβοῦντο».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλινα, Ἀρχιμ. Εὐδ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

σω ἀπὸ αὐτὴ κρύβεται ἡ χαρισματικὴ κατάσταση τῆς πίστεως πρὸς τὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ. Ἡ πίστη αὐτῆ, ὅπως εὐστοχα σημειώνει κάποιος, «εἶναι πνευματικὴ αἴσθησις, πού βρίσκεται ἐπάνω ἀπὸ τίς λογικὲς ἐνέργειες». Ὅταν ὁ ἄνθρωπος βάζει πρῶτα τὴ λογικὴ, ὀδηγεῖται ἀναπόφευκτα εἰς τὴν ἀπώλεια τῆς πίστεως, ἐπειδὴ ἡ λογικὴ στηρίζεται σταθερὰ στό ἔδαφος τῆς γῆς. Ἡ πίστη ὅμως εἶναι ἤδη κάποια παρουσία τοῦ Θεοῦ μέσα εἰς τὸν ἄνθρωπο. Μὲ αὐτὴ, «ὡς λεπτότατη διαίσθησις», ὁ ἄνθρωπος ἀξιώνεται νὰ γνωρίσει θεῖες ἀλήθειες καὶ πραγματικότητες καὶ νὰ μετάσχει εἰς τὴν ἀνάστασις καὶ τὴν αἰώνια ζωὴ. Ἐπειδὴ λοιπὸν πείρασε εἰς τὴν καρδίαν τῶν μυροφόρων ἡ πνευματικὴ αὐτὴ πίστη, ἀξιώθηκαν πρῶτες αὐτὲς νὰ μυθοῦν εἰς τὸ γεγονός τῆς ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου.

Βέβαια, δὲν κατανόησαν ὅλες εἰς τὸν ἴδιον βαθμὸν τὸ θαυμαστὸ καὶ πρωτοφανὲς καὶ κοσμοσωτήριον γεγονός τῆς ἀναστάσεως. Σὲ μίαν θαυμάσια ὁμιλίαν τοῦ ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, ἐρμηνεύοντας τίς σχετικὲς ἀφηγήσεις τῶν Εὐαγγελίων, ἀναφέρει ὅτι πρῶτη ἡ Παναγία μὲ τὴ Μαρία τὴ Μαγδαληνὴ πορεύθησαν εἰς τὸν τάφο. Τότε ἔγινε ὁ σεισμός καὶ ἀποκυλίσθηκε θαυματουργικῶς ὁ λίθος. Ἡ

29 Ἀπριλίου 2012: ΚΥΡΙΑΚΗ Γ΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

«Τῶν ἁγίων μυροφόρων γυναικῶν, ἐπὶ δὲ Ἰωσήφ τοῦ ἐξ Ἀρμαθαίας καὶ τοῦ νυκτερινοῦ μαθητοῦ Νικοδήμου». Ἰάσονος καὶ Σωσιπάρτου ἀποστόλων ἐκ τῶν 70· Κερκύρας μάρτυρος, Ἰωάννου (Καλοκτένους) μητροπ. Θηβῶν († ιβ' αἰ.).

Ἦχος: β΄ – Ἐωθινόν: Δ΄ – Ἀπόστολος: Πράξ. στ' 1-7 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. ιε΄ 43-ιστ' 8.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 6 Μαΐου, τοῦ Παραλύτου.

Ἀπόστολος: Πράξ. θ' 32-42 – Εὐαγγέλιον: Ἰωάν. ε΄ 1-15.

Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ βλέποντας τὸ κενὸ μνημεῖο καταλήφθηκε ἀπὸ ἐκπληξη καὶ ἀμέσως ἔφυγε νὰ ἀναγγεῖλει τὸ γεγονός στοὺς μαθητές. Ἀργότερα ἐπέστρεψε καὶ ἀξιώθηκε ἀγγελικῆς ὄψασίας καὶ τῆς ἐμφάνισης τοῦ ἀναστάντος Κυρίου. Ἡ Θεοτόκος πρῶτη εἶδε τοὺς ἀγγέλους καὶ ἔμαθε τὰ τῆς ἀναστάσεως. Τότε ἦλθαν καὶ οἱ ἄλλες μυροφόρες καὶ εἶδαν καὶ αὐτές τὸν ἀποκυλισθέντα λίθο καὶ ἄκουσαν τὸν ἄγγελο νὰ τοὺς εὐαγγελίζεται τὴν ἀνάστασι. Ἡ ἄλλες ἀπὸ αὐτές καταλήφθηκαν ἀπὸ φόβο καὶ ἐκπληξη καὶ ἐξαιτίας αὐτοῦ δὲν εἶπαν σέ κανέναν τίποτε, ἐνῶ ἄλλες, καὶ κυρίως ἡ Παναγία, πληρώθηκαν ἀπὸ χαρὰ μεγάλη· καὶ καθὼς πορεύονταν πρὸς τοὺς μαθητές, εἶδαν πρῶτες τὸν Κύριο μέσα σὲ φῶς τῆς ἀναστάσεως.

Εἶθε καὶ ἐμεῖς νὰ μετᾶσχουμε στὸ γεγονός τῆς ἀναστάσεως καὶ σωτηρίας, διὰ μέσου τῆς πίστεως πρὸς τὸν Κύριο Ἰησοῦ, ἡ ὁποία μᾶς παρέχει τὴ δύναμη καὶ τὸ θάρρος νὰ ἐμπιστευθοῦμε τὸ ῥῆγο του καὶ νὰ τὸν τηρήσουμε.

Ἄρχιμ. Π. Κ.

Στὸ νέο Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Παρακολουθήστε καθημερινά: 1) «**Ἡ Ἐκκλησία πού παροικεῖ...**», στίς 12:00

2) «**Ἡ μουσικὴ τῶν ἀγγέλων**» (Βυζαντινὴ μουσικὴ), στίς 16:00

3) «**Τὸ ἀλάτι τῆς γῆς**» (Παραδοσιακὴ μουσικὴ), στίς 19:00

4) «**Ἐκκλησία καὶ κόσμος**», στίς 22:00 καὶ

5) «**Τὸ τραπέζι τῆς Κυριακῆς...**» (κάθε Κυριακὴ) στίς 12:00.

Περισσότερα: www.ecclesia.gr

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στὴν ὁποία περιστασιακῶς θὰ χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καὶ θὰ ὀμιλεῖ. 2) Κάθε Παρασκευὴ καὶ ὥρα 5.30 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στὸν Ἱ. Προσκυνηματικὸ Ναὸ Ἁγίας Βαρβάρας στὸν ὁμώνυμο Λῆμο Ἀττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκλησις τῆς Ἁγίας καὶ ὀμιλεῖ ἕνας ἀπὸ τοὺς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξις, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίτισις, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr